

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.
Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1938. Št. 11.

Posamezna šte. 1 Din.

Verska resnica o vicah.

Bliža se lepi praznik vseh svetnikov in na to spomin vernih duš v vicah. Prazniški spomin vernih duš v vicah in vsi obredi na ta dan nam živo kličejo v spomin katoliško versko resnico o obstoju vic.

Kakor je morda mnogim znano, pravoslavni bogoslovni učitelji taje vice. Pravoslavni namreč trdijo, da je po smrti za vsakega človeka le dvoje mogoče: ali nebesa, ali pekel, kakega kraja očiščevanja ali pokore da ni po človekovi smrti.

Moj brat, kmečki fant s par razredi ljudske šole, je bil med vojno ujet v Rusiji in je nekaj časa bival na kmetih v bližini mesta Kerč severno od Azovskega morja. Vaški pravoslavni pop je zvedel, da je prišel v vas katoliški avstrijski ujetnik, ki ima brata duhovnika, pa ga pride nekoč obiskat. Med njima se razvije med drugim tudi nekako sledeč verski razgovor:

Pop: „Katoliška cerkev uči, da je po smrti še en kraj, kjer se očiščujejo duše in potrebujejo naše pomoči.“

„Vi mislite vice?“

„Da, Vaša cerkev uči, da obstojajo vice, to je nekak kraj med nebese in peklom, kjer se morajo duše očiščevati, predno pridejo v nebesa. Toda vic ni.“

„Kaj pa Vaša pravoslavna cerkev nič ne moli za pokojne? Ali nikdar ne mašujete za ranjke?“

„O seveda, seveda“, je hitel zatrjevati pravoslavni župnik. „Mi pravoslavni tudi molimo za umrle, opravljamo dobra dela za nje in mašujemo tudi za nje.“

„Gospod župnik, ali potrebujejo oni, ki so v nebesih, naše pomoči?“

„Seveda ne potrebujejo.“

„Kaj pa onim, ki so v peklu, ali jim kaj pomaga naša molitev?“

„Nič ne more tem več pomagati“, odgovori pop.

„Čemu pa potem molite za umrle?“, nadaljuje brat. „Če so pogubljeni, jim to nič ne pomaga, če so pa v nebesih, pa tega ne potrebujejo!“

Na to je pravoslavni župnik obmolknil in odšel.

Tako je zadel kmečki fant jedro vprašanja! Če pravoslavna cerkev moli za umrle, s tem sama prizna, da umrli morda potrebujejo naše pomoči in da jim mi

moremo pomagati z dobrimi deli! Tako je pravoslavna cerkev delala prej, dokler se ni ločila od katoliške cerkve in to prakso je ohranila tudi še danes, dasi teoretično njeni bogoslovni učitelji taje obstoj vic!

Za umrle so molili že stoletja pred Kristusom tudi Judje. Tako beremo v knjigi Makabejcev II. Mak. 12, 43-46, da so Judje na bojišču zbrali večjo svoto denarja in jo poslali v Jeruzalem, da bi se tam opravile daritve za padle vojake.

Sv. Pavel piše Korinčanom, „da se bo rešil, kdor je tu nepopolno živel, čigar dela so bila pomanjkljiva, tako «kakor skozi ogenj».“

Verska resnica o vicah pa je predvsem utemeljena v takozvanem ustnem izročilu! Vedno je katoliška cerkev oznanjevala to resnico kot verski nauk, da obstoji poleg nebes in pekla še drug kraj, kjer se morejo duše očititi in zadostiti za svoje grehe. V spisu „Acta Pauli et Theclae“, ki je nastal okrog l. 160 po Kristusu, se nahaja pripovedovanje o kraljici Trifeni, kateri se je prikazala njena hčerka in je sledeče prosila: „Mati, tujko, ono zapuščeno Teklo, moraš sprejeti v hišo mesto mene, da bo za mene molila in da bom predstavljena na kraj pravičnih.“ Mati je to storila in naprosila Teklo, naj prosi za njeno umrlo hčer. Tekla pa je molila: „O moj Bog, Sin Najvišjega, stori po njeni volji, daj, da njena hči Falkonila živi vekomaj.“

Takih in podobnih prič iz najstarejše cerkvene zgodovine imamo polno, vse te nam dokazujejo, da je prava Cerkev že trdno verovala v obstoj vic.

Nauk o vicah je pa v tesni zvezi z drugimi verskimi resnicami, tako da iz drugih verskih resnic človeški razum lahko jasno sklepa, da morajo biti vice.

Gospod je rekel, da nič nečistega ne pojde v nebeško kraljestvo. Vemo pa, da umirajo ljudje, ki imajo še na sebi ali male grehe ali pa vsaj niso še napravili dovolj pokore za svoje grehe! V pekel taki ljudje pač ne morejo biti pogubljeni, ko nimajo na sebi smrtnega greha, v nebesa pa tudi ne morejo, dokler niso čisti in sposobni gledati božje obličje! Mora biti torej po smrti poleg nebes in pekla še tretji kraj, kjer imajo duše priliko očititi se ostankov greha.

Naša vera nas uči, da se torej duše v vicah očiščujejo, da delajo tam pokoro, da morejo priti v nebesa.

Kakšne vrste pa je pokora v vicah, o tem se pa katoliška cerkev ni določno izjavila. Večina bogoslovnih učenjakov je sicer mnenja, da trpe duše v vicah v nekem ognju, kakšen bi pa bil ta ogenj, pa ni točno določeno. Sv. Pavel pravi v prej navedenem izreku, da se bodo nekateri rešili v nebesa, „kakor skozi ogenj“. Sicer pa pri vsem tem vprašanju glede načina trpljenja duš v vicah, ni važno kakšne vrste kazni trpe duše, gotovo je, da trpe, veliko trpe za svoje grehe in za svojo na zemlji neopravljeno pokoro.

Nadaljnja verska resnica o vicah pa je, da jim živeči verniki morejo pomagati s svojimi dobrimi deli. Rimski katekizem piše o tem sledeče: „Mi moramo hvaliti največjo dobroto in usmiljenje božje z največjo hvaležnostjo, ker je Bog človeški slabosti to dovolil, da more eden za drugega opravičiti zadoščenje, ki ga je dolžan Bogu. Tako se zgodi, da nosi eden drugega breme; ker smo vsi udje enega in istega telesa, tako moramo smatrati vsa zadostilna dela kot našo skupno lastnino.“ Podlaga verski resnici, da moremo pomagati vernim dušam v vicah je verska resnica o občestvu svetnikov. Kdor je v tej veliki družini, v tem božjem občestvu, ta je deležen milosti tega občestva. Naša skupna družinska vez z vernimi dušami v vicah pa se posebno kaže in praktično udejstvuje ravno v tem, da jim živeči verniki lahko pomagamo.

Naj bi ta resnica nas vse navajala, da z vneto rešujemo duše iz vic.

Novo pokopališče.

Dela na novem pokopališču kar hitro napredujejo, če bo lepo vreme, bodo do srede novembra dovršena vsa terenska dela in ograja. Če bo pa prej zapadel sneg, bo pač treba čakati spomladi.

Zadnje dni so trasirali novo cesto na pokopališče, ki jo bo mestna občina zgradila čez zimo. Cesta bo šla v lahnem loku v bližino nove hiše ob stari poti iz Klanca v Šenčur in od tam bo zavila pravokotno na severozapadno stran pokopališča, kjer bodo glavna vrata in lopa pri vratih, da bodo imeli ob slabem vremenu pogrebci pod lopo prostor, kjer bo mogoče vedriti.

Pri izpeljavi nove ceste na pokopališče bodo seveda nekatere težave, ker bo cesta presekalala njive, toda to zadevo bo uredila občina z lastniki, to ni cerkvena zadeva. Najbrž bo kaj godrnjanja, ko bo pa vse izvršeno, bo vsak videl, da bo res lepo in prav urejeno.

Kako bo urejeno novo pokopališče?

Čez novi most se bo prišlo po novi cesti, najprej čez hujansko polje, pri novi hiši g. Kristanca pa se bo cesta zavila naravnost proti severozapadni strani pokopališča. Na nasprotni strani tega vhoda bo kasneje sezidana kapela in mrliške veže s pritklinami. Pred prostorom, na katerem bo kasneje stala kapela, bo sedaj postavljen pokopališki križ, ki bo kasneje postavljen na pročelje kapele oziroma lope pred kapelo.

Pred križem bo s peskom posut prostor, na katerem se bodo mogle opravljati molitve za mrtve. Na prostoru med glavnim vhodom in križem pa bo z betonskim robom ograjen prostor, na katerem bo okrog 300 grobov. Tu bo takozvano kolektivno pokopališče, ker bodo vsi grobovi enako nasuti in bodo imeli tudi vsi enake nagrobne spomenike, ki jih bo dalo napraviti cerkveno predstojništvo. Vse te grobove bo oskrbovala pokopališka uprava. Pri novem pokopališču nameravamo nastaviti kot grobarja vrtnarja, ki bo ves ta prostor moral sam oskrbovati in ves ta prostor zasaditi s cveticami, tako da bi sredi pokopališča ležala lepa greda samih cvetic. Kdor bo torej želel biti pokopan na tem prostoru, bo moral imeti le tak spomenik, kakor vsi drugi — nizek kamen z napisom. Ta prostor bo posebno pripraven za samske osebe, ki nimajo družinskega grobišča in obstoja nevarnost, da ostanejo sicer njih grobovi pozabljeni. Na vsaki strani tega kolektivnega grobišča pa bo vodila cesta proti kapeli oziroma prečni cesti. Na drugi strani teh cest ob kolektivnem grobišču bo pa prostor za družinska meščanska grobišča, kjer bo vsaka družina morala vzeti vsaj po dva groba. Na tem prostoru se ne bodo mogle napravljati grobnice, in bo tudi ta del moral biti lepo zasajen s cvetjem. Od severozapadne strani do nasprotni strani pokopališča bo segal tak pas meščanskih grobišč.

Za grobnice, ki bodo sezidane, bo prostor ob steni obzidja na oni strani, ki leži proti Čirčičam. Za izredno lepe grobnice, ki bi stale samostojno, bodo rezervirani še posebni prostori na vogalih cest in v pokopališkem „parku“.

Poleg glavnega vhoda bosta še dva vhoda v obzidju in sicer eden na zapadni, drugi pa na vzhodni strani pokopališča. Pri teh dveh vratih bo mogoče tudi priti z vozom na pokopališče. Od obeh stranskih vrat bo izpeljana 4 m široka cesta preko pokopališča pravokotno na ono cesto, ki pelje od glavnega vhoda.

Med obzidjem in meščanskimi grobišči pa bosta na vsaki strani ležali po dve veliki polji za posamezne grobove ali grobišča, kjer bo mogel napraviti vsakdo spomenik poljubne velikosti.

Če govorimo o „meščanskih“ grobiščih, naj nihče ne misli, da bodo ti prostori rezervirani le za „meščane“! Vsakdo si bo lahko tu za svojo družino izbral prostor, zahteva bo le ta, da bodo ti prostori vedno lepo okrašeni in zasejani.

Na prostoru med cesto, ki pelje od obeh stranskih vhodov preko pokopališča pa do obzidja na jugovzhodni strani, bo prostor, ki bi ga imenovali „pokopališki park“. Ta prostor bo urejen kot park in v tem parku bodo lahko posamezni grobovi, pa tudi družinska grobišča ali pa tudi grobnice, kakor v nekakem parku oziroma gozdu.

Taka raznolikost na pokopališču bo gotovo napravljala najboljši utis in bo novo kranjsko pokopališče tako, da ga bodo vsi župljani z veseljem obiskovali.

Spomenik vojnim žrtvam.

Skoro že vse župnije v Sloveniji imajo spomenike vojnim žrtvam, le Kranj se še ni oddolžil žrtvam svetovne vojne. Prof. Vurnik misli, da bi se zasadili ob cesti, ki bo peljala iz mesta na pokopališče vrsto topolov, vsak topol bi bil zasajen v spomin enemu izmed padlih rojakov. Pri vsakem topolu bi stal kamen, na katerem bi bilo napisano ime padlega vojaka iz svetovne vojne.

Kaj pravite k takemu načrtu?

Župnija Kranj

OZNANILA ZA NOVEMBER:

1. Praznik vseh svetnikov, ob 6. sv. maša z enim, ob 10. peta sveta maša z dvema blagoslovoma. Popoldan ob poli 3. je rožni venec in lit. M. B., po litanijah je pridiga vernih duš. Po pridigi gre procesija na pokopališče, kjer so najprej v kapeli večernice za mrtve, na to pa pred križem libera z molitvami za ranjke in petje žalostink. Zvečer ob 6. se molijo v župni cerkvi vsi trije deli rožnega venca.

Popolni odpustki vsakokrat, kadar kdo obiše cerkev, se morejo prejeti od dopoldan na praznik vseh svetnikov do polnoči na vernih duš dan. Spoved za prejem teh odpustkov se more opraviti že en teden prej, pri vsakem obisku cerkve pa je treba zmoliti po šest očenašev in zdravamarij in čast bodi v namen sv. očeta. Ti popolni odpustki, se morejo prejeti za duše v vicah.

2. Spomin vernih duš. Ob 5.40 se prične deliti sv. obhajilo, na to pri glavnem oltarju 3 sv. maše, med vsako sv. mašo se deli sv. obhajilo. Ob 5. so na Rupci 3 sv. maše in na to opravilo za mrtve na pokopališču ob lepem vremenu. Ob 7.15 se prične jutranjice, nato je slovesna peta črna sv. maša in libera.

4. Prvi petek v mesecu, ob 6. sveta maša z blagoslovom.

6. Zahvalna nedelja, ob 6. in 10.30 sveta maša z blagoslovom, pri vseh opravljenih dopoldan in popoldan je darovanje za župno cerkev. Prva nedelja v mesecu, pri 6. sveti maši mesečno sv. obhajilo za moške. Popoldan ura molitve in pete litanije presvetega Srca Jezusovega.

13. XXIII. nedelja po bink., služba božja po navadi.

19. Sv. Elizabeta, ob 8. sv. maša za umrle člane Vincencijeve družbe in vse dobrotnike revežev v župniji.

20. XXIV. nedelja po bink., služba božja po navadi, popol. shod za žensko Marijino družbo.

27. I. adventna nedelja, ob 6. sveta maša z blagoslovom.

V adventu so vsak dan svete maše z blagoslovom ob 6. uri.

30. Sv. Andrej, ob 7. soseskina sv. maša v Čirčičah.

POROČENI PARI:

Piskernik Anton, bančni uradnik, Tyrševa 15 in Mohor Štefanija, Huje 13, poročena na Brezjah 5. oktobra.

Vidmar Jožef, sobni slikar, Tavčarjeva 22 in Košir Marija, služkinja, Jenkova 29, poročena 9. oktobra.

Ogris Franc, puškar, Tavčarjeva 20 in Švegelj Terezija, tkalka, Primskovo, poročena 15. oktobra.

Cvetnik Anton, čevljarški mojster, Primskovo 182 in Seligo Rozalija, delavka, Primskovo 90, poročena 16. oktobra.

Štefe Jožef, delavec, Čirčiče 62 in Tičar Marjana, delavka Klanc 29, poročena 16. oktobra.

Kobal Anton, kjučavničarski pomočnik, Huje 37 in Teran Marija, šivilja, Primskovo 118, poročena 16. oktobra.

Kozjek Anton, posestnika sin, Čirčiče 21 in Kos Ana, posestnika hči, Klanc 1, poročena 23. oktobra.

Ule Henrik, trgovski sotrudnik, Primskovo 151 in Zaplotnik Antonija, Primskovo 76, poročena 23. oktobra.

Pergar Friderik, delavec, Huje 33 in Zontar Alojzija, delavka, Struževo 49, poročena 23. oktobra.

MRLIŠKA KRONIKA:

Zupan Marija, roj. Pušavec, vdova, roj. 8. junija 1872, umrla na Primskovem 16, 4. oktobra.

Trpin Matija, usnj. pomočnik, vdovec, rojen 16. februarja 1869, umrl v Kranju, Kosovska 22, 14. oktobra.

Janša Marija roj. Perne, vdova, rojena 14. 8. 1872, umrla v Kranju, Bleiwesova 33, 15. oktobra.

Pečnik Ivan, vratar pri Semperitu, poročen, roj. 6. februarja 1899, umrl v Struževem 23, 20. oktobra.

Primskovo

OZNANILA ZA NOVEMBER:

1. Praznik vseh svetnikov. Sveta maša ob 9. uri pred izpostavljenim presv. R. T.

Popoldan ob 2. uri litanije vseh svetnikov, govor za duše v vicah, prošnji očenaši, duhovne molitve v cerkvi in na pokopališču. Zvečer takoj po zdravamariji se odmoli vsi 3 deli svetega rožnega venca. Popolni odpustek (glej oznanila Kranj).

2. Spomin vernih duš. Prva sveta maša ob 6. uri. Po zadnji sveti maši zopet duh. molitve v cerkvi in na pokopališču.

4. Prvi petek. Sv. maša pred izpostavljenim sv. R. T. Po sveti maši litanije Srca Jezusovega.

6. Zahvalna nedelja in 1. v mesecu. Sv. maša ob 7. uri. Skupno sveto obhajilo mož in fantov. Darovanje za cerkev (sveče). Popoldan ob 2. uri ura molitve in litanije.

13. XXIII. nedelja po bink. Služba božja ob 9. uri. Popoldan ob 2. uri krščanski nauk in litanije.

19. Sv. Elizabeta, patrona III. reda. V Kranju ob 5.30 uri pridiga in sv. maša za III. red.

20. Zadnja nedelja po bink. Služba božja ob 9. uri. Popoldan ob 2. uri krščanski nauk in litanije.

25. Sv. Katarina. Soseskina sv. maša ob 8. uri v Šmartnem.

27. Prva adventna nedelja. Služba božja ob 9. uri. Popoldan sv. rožni venec in litanije.

Sv. maše v adventu za sosesko — razen pogrebni in pa ob nedeljah in praznikih.

Župnija Šmartin pri Kranju

OZNANILA ZA NOVEMBER:

1. Praznik vseh svetnikov. Božja služba ob 6., 8. in poli 10. uri. Ob 8. uri z blagoslovom. Popoldne ob 2. uri litanije vseh svetnikov, molitve za mrtve in libera v cerkvi in na pokopališču.

2. Spomin vseh vernih duš. Sv. maše se začne ob 5. Zadnja sveta maša ob poli deveti uri, po maši libera v cerkvi in na pokopališču. — Vseh svetnikov dan, od 12. ure naprej in v sredo celi dan popolni odpustki tolikokrat, kolikokrat kdo obiše kako javno cerkev in v nji moli šestkrat očenaš, zdravamarijo in čast bodi po namenu sv. očeta.

3. Zvečer ura molitve pred prvim petkom.

4. Sveta maša pri oltarju Srca Jezusovega z blagoslovom.

6. Zahvalna nedelja. Božja služba trikrat po navadi. Ob 8. z blagoslovom, po sv. maši zahvalna pesem. Zbirka v pušco je namenjena za reveže.

11. **God sv. Martina**, farnega patrona. Sv. maša ob 6., druga ob 9. uri.

12. **Dan vednega češčenja za našo faro**. Sv. maše bodo ob 6., 7., 8. in 9. uri.

13. **Slovesno praznovanje sv. Martina**. Sv. maša ob 6. in 8. Ob poli 10. uri slovesna sv. maša, popoldne ob poli treh pete litanije. Zjutraj ob 10. in po litanijah darovanje za cerkev.

17. se prične devetdnevica na čast sv. Frančišku Ksaveriju. Zato bo skozi 9 dni v Stražišču pri oltarju sv. Frančiška sv. maša ob 6. uri.

20. **Zadnja nedelja po binkoštih**. Božja služba po navadi.

27. **1. nedelja v adventu**. Zjutraj ob 6. božja služba z blagoslovom, ob 8. in poli 10. po navadi.

30. Sv. Andrej, apostol.

POROČENI PARI:

Erzar Franc, zidar iz Vodice in **Marija Lipovšek**, služkinja iz Sv. Gore pri Zagorju, poročena 2. oktobra.

Janez Jenko, sedlar iz Trboj in **Švab Frančiška**, tovarniška delavka iz Leš pri Brezjah, poročena 2. oktobra.

Pirc Jože, tovarniški delavec iz Črnega vrha pri Idriji in **Kavčič Roza**, tovarniška delavka iz Stražišča, poročena 9. okt.

Zaletel Anton, tovarniški delavec v Stražišču in **Marija Petrič** iz Doba, poročena 16. oktobra.

Gartner Janez, tovarniški delavec iz Češnjice in **Ana Dacar**, tovarniška delavka iz Šmartna v Tuhinju, poročena 23. oktobra.

Rozman Avguštin, mizarski mojster v Št. Vidu nad Ljubljano in **Vidmar Alojzija**, šivilja iz Mirne peči, poročena 23. oktobra.

MRLIŠKA KRONIKA:

Benedik Jernej, mizarski mojster v Stražišču, umrl 1. okt. **Šink Ivana**, prevžitkarica iz Češnjevka pri Cerkljah, umrla 8. oktobra.

Marija Zavrl, hči tovarniškega uradnika v Stražišču, umrla 18. oktobra.

Peter in Pavel Jenko, dvojčka, sinova tov. del. umrla 18. okt.

Razno

Zimska šola na Primskovem za one šolske otroke, ki so deležni olajšav, da hodijo v šolo le od novembra do marca v šolo, se prične 3. novembra.

Spovedovanje na vernih duš dan. Ta dan imajo duhovniki po 3 svete maše in radi tega ne morejo mnogo spovedovati. Verniki naj opravijo za verne duše sv. spoved v soboto, nedeljo pred svemi svetniki ali na vigilijo pred praznikom vseh svetnikov oziroma na praznik vseh svetnikov.

Cerkveni sedeži. Kdor bi rad imel sedež v župni cerkvi, naj se zgleda med uradnimi urami v župni pisarni. Če se bo oglasilo dovolj reflektantov, bomo kupili za nje posebne stole, ki se bodo postavljali ob praznikih v cerkev.

Bratovščina sv. R. T. Kdor še ni poravnal članarine za letos, naj skuša prinesiti čimprej letni prispevek.

Vlomi. V rožnovenski cerkvi se je pred kratkim zopet ujel cerkveni tat. Hotel je z dletom odpreti puščo, pa je eksplodirala petarda v pušči in alarmirala sosede, ki so hitro prijeli dotičnega moža. Zadnje čase smo namestili petarde tudi v puščah župne cerkve, če bi sosedje kdaj slišali, da eksplodira petarda v župni cerkvi, naj pohite k cerkvenim vratom in tam ustavijo cerkvenega tatu. Bilo je namreč pretečeni mesec dvakrat vlomljeno v pušče v župni cerkvi in tako smo morali sedaj postaviti petarde tudi v pušče župne cerkve, ki takoj eksplodirajo, če kdo vlamlja v puščo.

Misijonske zbirke v župniji. V l. 1937 smo v naši župniji zbrali za družbo za širjenje vere — DŠV —, ki je danes oficialna misijonska organizacija za vso katoliško cerkev, klin 4070, ali po 71 par na osebo v župniji. Na letošnjo misijonsko nedeljo se je pri službah božjih nabralo skupno din 2691.50. Sedanji sv. oče Pij XI. je nekoč izrekel glede misijonov sledeče besede: „Na svetu ni lačnih ne žejnih, ne bolnih ne ubogih, ki bi bili potrebni tolikega usmiljenja in tolike krščanske ljubezni kot duše, ki ne poznajo Boga in njegove milosti. Žrtvujmo po svojih močeh za katoliške misijone. Darove vedno sprejema župna pisarna.“

Karitativni teden. Prva nedelja v novembru je zahvalna nedelja, ki je v naši škofiji določena tudi kot karitativna nedelja. Od škofije je predpisano, da se mora ta dan po vseh cerkvah zbirati za reveže. Ker pa je pri nas na zahvalno nedeljo staro-običajno darovanje za župno cerkev, se ne more obenem vršiti darovanje za reveže. Mesto tega pobirajo v tednu pred zahvalno nedeljo članice Vincencijeve družbe po mestu milodare za reveže in sirote. Po okoliških vaseh so članice naše karitativne organizacije že nabirale živila, po mestu bodo pa ta teden obiskale vse družine s prošnjo za podporo revnim. Naj vsak daruje po svojih močeh.

Konz. svet. POKORN:

Kaplani v Kranju

Andrej Puhar¹¹⁰ (Puecher), od 24. 8. 1692. dalje beneficiat, prošt bratovščine presv. R. T. se bere l. 1701. Bil je Kranjec in tudi kaplan v Šent Juriju pri Kranju, kjer je pristopil kot ud k mengiški bratovščini sv. Mihaela. Umrl je v Kranju kot beneficiat dne 5. novembra 1713. star 72 let in je pokopan v cerkvi. L. 1697. je bil tudi beneficiat sv. Nikolaja in sv. Uršule. Kot osebni kaplan župnikov v Podbrezju je služboval l. 1670-72., ko se preseli v Št. Jurij pri Kranju, kjer je preživel 30 let in sicer od 7. 5. 1672. do 15. 4. 1701., zopet od 30. 7. 1710. do 12. 4. 1711. ter zopet kot vikar (9. 9. do 12. 10. 1711.).

Msg. Janez Jožef Jenzen¹¹¹, kpl. od meseca julija 1701. do božičnih praznikov l. 1704. Odtod gre župnikovat v Boh. Srednjo vas do l. 1720., ko se preseli v na Štirske v Braslovče kot župnik in komisar, kjer je pa dal svetu slovo 12. maja 1724. star 55 let. Ob položitvi njegovih telesnih ostankov v kripto dne 15. maja je bilo navzočih 9 duhovnikov. Bil je ud mengiške bratovščine sv. Mihaela. Rodil se je v Podbrezju meseca dec. l. 1667., humaniaro dovršil v Ljubljani, modroslovje v Gradcu „cum gradu“ in spekul. bogoslovje. Posvečen je bil na Dunaju od kardinala Kolaniša na naslov slovenjegraškega hospitala l. 1692. Služboval je sprva pri grofu Collulti na Beneškem, potem v Gradcu pri baronu Werbersperg, potem v Kranju.

¹¹⁰ Kapit. arhiv v Ljubljani exh. 12. F. 205.

¹¹¹ Orožen IV. str. 47. — Zgodov. Zbornik št. 26. str. 415. — Vizit. zapisnik l. 1717. v škof. arhivu.